ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ២៨០ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការតាមដាននិងវាយតម្លៃប្រព័ន្ធថវិកាសមិទ្ធកម្មថ្នាក់ជាតិ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៨២៣/១៩៨១ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០២២៤/២០៥ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩២៤/១១៦៩ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១២៤/១៤៧៧ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០២៤ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងតែងតាំងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦១៨/០១២ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣២៣/០០១ ចុះថ្ងៃទី១០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២៣ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៣ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២២ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ២៨៩ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២៣ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងថវិកានិងគណនេយ្យសាធារណៈ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១ .-

អនុក្រឹត្យនេះ កំណត់អំពីក្របខ័ណ្ឌ វិធីសាស្ត្រ យន្តការ និងនីតិវិធីនៃការតាមដាននិងវាយតម្លៃ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តប្រព័ន្ធថវិកាសមិទ្ធកម្មថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីរួមចំណែកជានាស័ក្តិសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពនៃការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ និងសមិទ្ធកម្មកម្មវិធីរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល។

មាត្រា២ .-

អនុក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល។

មាត្រា៣ .-

វាក្យសព្ទសំខាន់ៗដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវបានកំណត់និយមន័យនៅក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ។

ជំពូកទី២
ក្របខ័ណ្ឌទូទៅនៃការតាមដាននិងវាយតម្លៃប្រព័ន្ធថវិកាសមិទ្ធកម្ម

មាត្រា៤ .-

ការតាមដាននិងវាយតម្លៃគឺជាឧបករណ៍វាស់វែងសមិទ្ធកម្មជាប្រព័ន្ធ ក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការអនុវត្តកម្មវិធី ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលបំណងនៃកម្មវិធី។ ដំណើរការនៃការតាមដាននិងវាយតម្លៃផ្តោតទៅលើការផ្សារភ្ជាប់រវាងធាតុចូលនិងលទ្ធផលក្នុងឆ្នាំ ព្រមទាំងរវាងលទ្ធផលក្នុងឆ្នាំនិងលទ្ធផលចុងក្រោយ ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងគោលបំណងនៃកម្មវិធី និងគោលបំណងគោលនយោបាយរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល។

ការតាមដាននិងវាយតម្លៃ ផ្តល់ជាឧបករណ៍ដល់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់-ប្រហែល ក្នុងការវាស់វែងសមិទ្ធកម្ម និងស្វែងយល់ពីកត្តាជំរុញនៃលទ្ធផលដែលសម្រេចបាន ដើម្បីបង្កើនប្រសិទ្ធភាពក្នុងការរៀបចំថវិកា ការវិភាជថវិកា ព្រមទាំងឆ្លុះបញ្ចាំងពីបន្ទាត់គណនេយ្យភាពចំពោះសមិទ្ធកម្ម។

មាត្រា៥ .-

ការតាមដាននិងវាយតម្លៃ ត្រូវប្រើប្រាស់ក្របខ័ណ្ឌតក្កភាពនៃខ្សែចង្វាក់លទ្ធផល ដែលកំណត់នូវទំនាក់ទំនងហេតុនិងផល នៃការផ្សារភ្ជាប់រវាងសមាសភាពសំខាន់ៗរួមមានធាតុចូល និងសកម្មភាព ព្រមទាំងលទ្ធផលរំពឹងទុក ដែលឆ្លើយតបទៅនឹងគោលបំណងនៃកម្មវិធី និងគោលបំណងគោលនយោបាយរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល។

មាត្រា៦ .-

ការរៀបចំប្រព័ន្ធតាមដាននិងវាយតម្លៃ ត្រូវអនុវត្តតាម ៦ (ប្រាំមួយ) ជំហាន ដូចខាងក្រោម៖

១- ការកំណត់ការធ្វើអន្តរាគមន៍

២- ការកំណត់សូចនាករ

៣- ការកំណត់បន្ទាត់មូលដ្ឋាន និងគោលដៅសូចនាករ

៤- ការរៀបចំវិធីសាស្ត្រប្រមូលទិន្នន័យ

៥- ការតាមដាន

៦- ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យពីការតាមដាន និងពីប្រភពផ្សេងទៀត សម្រាប់អនុវត្តការវាយតម្លៃ។

មាត្រា៧ .-

តួអង្គចូលរួមអនុវត្តការតាមដាននិងវាយតម្លៃ រួមមាន៖

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួង ប្រធានស្ថាប័ន និងប្រធានអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល
- ប្រធានកម្មវិធី
- ប្រធានអង្គភាពថវិកា
- អ្នកទទួលផលពីការអនុវត្តកម្មវិធី
- ក្រុមការងារទទួលបន្ទុកការតាមដាននិងវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មនៃកម្មវិធី និង
- តួអង្គពាក់ព័ន្ធចាំបាច់ផ្សេងទៀត។

ជំពូកទី៣
ការតាមដានសមិទ្ធកម្ម

មាត្រា៨ .-

ការតាមដាន សំដៅដល់ដំណើរការជាប្រព័ន្ធសម្រាប់អង្កេត និងកត់ត្រាសកម្មភាពនៃកម្មវិធីជាប្រចាំ ដើម្បីធានាឱ្យសកម្មភាពទាំងនោះត្រូវបានអនុវត្តស្របតាមគោលដៅ និងលទ្ធផលដែលបានគ្រោងទុក។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល មានភារកិច្ចអនុវត្តការតាមដានសមិទ្ធកម្ម របស់កម្មវិធី អនុកម្មវិធី និងចង្កោមសកម្មភាពរបស់ខ្លួនជាប្រចាំ ដោយផ្អែកលើផែនការសមិទ្ធកម្ម ដើម្បីធានា គណនេយ្យភាពសមិទ្ធកម្ម។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានភារកិច្ចពិនិត្យលើលទ្ធផលនៃការតាមដានសមិទ្ធកម្មរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ដើម្បីបញ្ជាក់អនុលោមភាព និងផ្តល់អនុសាសន៍កែលម្អ លើការរៀបចំថវិកា កម្មវិធី អនុកម្មវិធី និងចង្កោមសកម្មភាពនៅឆ្នាំបន្ទាប់ និងជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ធ្វើការ វាយតម្លៃកម្មវិធី អនុកម្មវិធី ឬមុខចំណាយជាក់លាក់ តាមការចាំបាច់ និងតាមការជ្រើសរើស។

មាត្រា៩ .-

ការតាមដានសមិទ្ធកម្ម ត្រូវអនុវត្តតាមយន្តការសំខាន់ៗចំនួន ៣ (បី) រួមមាន៖

១- ការរៀបចំផែនការសមិទ្ធកម្ម

២- របបប្រជុំតាមដានសមិទ្ធកម្ម និង

៣- ការរៀបចំរបាយការណ៍សមិទ្ធកម្ម។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវរៀបចំផែនការសមិទ្ធកម្ម ដែលជាមូលដ្ឋាន សម្រាប់ធ្វើការតាមដានជាប្រចាំនូវវឌ្ឍនភាពការងារនិងសមិទ្ធកម្មនិងធ្វើការរាយការណ៍អំពីសមិទ្ធកម្ម។

ទម្រង់នៃផែនការសមិទ្ធកម្ម និងរបាយការណ៍សមិទ្ធកម្ម ព្រមទាំងរបបប្រជុំតាមដានសមិទ្ធកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា១០.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវរៀបចំផែនការសមិទ្ធកម្មប្រចាំឆ្នាំ ដើម្បីភ្ជាប់ជាមួយផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា និងគម្រោងថវិកាប្រចាំឆ្នាំ រួចផ្ញើមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់ដំណើរការកិច្ចប្រជុំពិភាក្សាគម្រោងផែនការថវិកា ដោយអនុលោមតាមសារាចររបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ស្ដីពីការរៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថវិកា និងការរៀបចំសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវពិនិត្យអនុលោមភាព និងចងក្រងផែនការសមិទ្ធកម្មប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ដើម្បីដាក់ជាឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយនឹងសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ ជូនរដ្ឋសភានិងព្រឹទ្ធសភា។

មាត្រា១១.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវរៀបចំកិច្ចប្រជុំតាមដានសមិទ្ធកម្ម កម្រិតចង្កោមសកម្មភាព កម្រិតអនុកម្មវិធី កម្រិតកម្មវិធី និងកម្រិតក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ដើម្បីតាមដានវឌ្ឍនភាពនៃការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុនិងសមិទ្ធកម្ម ក៏ដូចជាកំណត់បញ្ហាប្រឈម និងដាក់ចេញនូវយន្តការសម្របសម្រួលនិងដោះស្រាយ។

មាត្រា១២.-

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍សមិទ្ធកម្មប្រចាំឆមាស និងប្រចាំឆ្នាំ រួចបញ្ជូនមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវពិនិត្យអនុលោមភាព និងចងក្រងរបាយការណ៍សមិទ្ធកម្មប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ដើម្បីដាក់ជាឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយនឹងសេចក្ដីព្រាងច្បាប់ទូទាត់ថវិកា ជូនរដ្ឋសភានិងព្រឹទ្ធសភា។

មាត្រា១៣.-

វិធាននិងនីតិវិធីលម្អិតនៃការតាមដានសមិទ្ធកម្ម ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៤
ការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម
ផ្នែកទី១
យន្តការវាយតម្លៃ

មាត្រា១៤.-

ការវាយតម្លៃ សំដៅដល់វិធីសាស្ត្រមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធក្នុងការប្រមូលទិន្នន័យ ការវិភាគ និងការប្រើប្រាស់លទ្ធផលនៃការវិភាគ ដើម្បីកំណត់អំពីភាពស្របតាមទិសដៅ និងការសម្រេចបាននូវ

ឲ

គោលបំណង ព្រមទាំងជានាបាននូវស័ក្តិសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធភាព កម្មវិបាក និងចីរភាពនៃកម្មវិធីដែលត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ការវាយតម្លៃ។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ជាអ្នកផ្តួចផ្តើមនិងសម្រេចជ្រើសរើសការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម កម្រិតកម្មវិធី ឬអនុកម្មវិធី ឬមុខចំណាយជាក់លាក់ របស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល និងតាមការសម្រេចដោយឡែករបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការជ្រើសរើសការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្មនេះ។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល ត្រូវចូលរួមសហការក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម។

មាត្រា១៥ .-

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៃការវាយតម្លៃ រួមមាន ៦ (ប្រាំមួយ) ប្រភេទ ដូចខាងក្រោម៖

១- ភាពស្របតាមទិសដៅ

២- ភាពស៊ីសង្វាក់

៣- ស័ក្តិសិទ្ធភាព

៤- ប្រសិទ្ធភាព

៥- កម្មវិបាក

៦- ចីរភាព។

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចជ្រើសរើសលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យមួយចំនួន ឬទាំង ៦ (ប្រាំមួយ) ប្រភេទ ទៅតាមសារៈសំខាន់នៃគោលបំណងនៃការវាយតម្លៃ។

មាត្រា១៦ .-

វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ រួមមាន វិធីសាស្ត្របែបបរិមាណ វិធីសាស្ត្របែបគុណភាព និងវិធីសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

ការជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ អាចមានភាពបត់បែនតាមតម្រូវការជាក់ស្តែងនៃការប្រមូលទិន្នន័យសម្រាប់វិភាគ និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការវាយតម្លៃដែលបានជ្រើសរើស។

មាត្រា១៧ .-

ការអនុវត្តការវាយតម្លៃ ត្រូវផ្អែកលើផែនការសកម្មភាពសម្រាប់ការវាយតម្លៃ ក្នុងការប្រមូល ការវិភាគ និងការបកស្រាយទិន្នន័យសម្រាប់រៀបចំលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ។ លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ និងការផ្តល់អនុសាសន៍ ត្រូវបង្ហាញក្នុងរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃបឋម និងរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃចុងក្រោយ។

ទម្រង់នៃរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា១៨ .-

របាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃបឋម ដែលបានរៀបចំដោយក្រុមការងារវាយតម្លៃ ត្រូវដាក់ឆ្លងកិច្ចប្រជុំពិភាក្សា និងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយប្រធានគ្រប់គ្រងការវាយតម្លៃ និងតួអង្គពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ មុននឹងដាក់ជូនប្រធានកម្មវិធីពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់។

របាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃចុងក្រោយ ត្រូវដាក់ជូនប្រធានគ្រប់គ្រងការវាយតម្លៃពិនិត្យមុននឹងដាក់ជូនគណៈកម្មការដឹកនាំការវាយតម្លៃ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា១៩ .-

វិធាននិងនីតិវិធីលម្អិតនៃការវាយតម្លៃ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ផ្នែកទី២
សិទ្ធិអំណាចនិងភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ

មាត្រា២០ .-

តួអង្គពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗចំនួន ៥ (ប្រាំ) ក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម រួមមាន៖

១- អ្នកដឹកនាំបញ្ជាការវាយតម្លៃ

២- គណៈកម្មការដឹកនាំការវាយតម្លៃ

៣- ប្រធានគ្រប់គ្រងការវាយតម្លៃ

៤- ប្រធានកម្មវិធី និង

៥- ក្រុមការងារវាយតម្លៃ។

មាត្រា២១ .-

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ជាអ្នកដឹកនាំបញ្ជាការវាយតម្លៃ ដោយមានសិទ្ធិអំណាច ដូចខាងក្រោម៖

- សម្រេចជ្រើសរើសកម្មវិធីរបស់ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែល សម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃ
- សម្រេចលើគោលបំណងនៃការវាយតម្លៃ
- ចាត់តាំងគណៈកម្មការដឹកនាំការវាយតម្លៃ និងប្រធានគ្រប់គ្រងការវាយតម្លៃ
- ក្នុងករណីចាំបាច់ អាចប្រើប្រាស់ទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសវាយតម្លៃផ្នែកក្រៅ ព្រមទាំងអាចមានកិច្ចសហការជាមួយដៃគូពាក់ព័ន្ធក្នុងការវាយតម្លៃសមិទ្ធកម្ម
- អនុម័តលើលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ។

មាត្រា២២ .-

គណៈកម្មការដឹកនាំការវាយតម្លៃ ត្រូវដឹកនាំដោយប្រធាន ១ (មួយ) រូប ដែលជាថ្នាក់ដឹកនាំនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានសមាសភាពមកពីក្រសួង ស្ថាប័ន និងអង្គភាពសាធារណៈប្រហាក់ប្រហែលពាក់ព័ន្ធ ដែលមានភារកិច្ច ដូចខាងក្រោម៖

- ផ្តល់ការណែនាំ និងដឹកនាំតួអង្គពាក់ព័ន្ធអនុវត្តការវាយតម្លៃ

ទ

- ដឹកនាំកិច្ចប្រជុំពិនិត្យនិងពិភាក្សាលើវឌ្ឍនភាពការងារ និងរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃ
- ពិនិត្យ និងផ្តល់ការយល់ព្រមលើរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃ ដើម្បីគោរពរាយការណ៍ជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងទៀតតាមការប្រគល់ពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

មាត្រា២៣ .-

ប្រធានគ្រប់គ្រងការវាយតម្លៃ ត្រូវចាត់តាំងដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ដឹកនាំក្រុមការងារវាយតម្លៃ
- តាមដាន ត្រួតពិនិត្យ និងរាយការណ៍អំពីដំណើរការនៃការវាយតម្លៃ, វឌ្ឍនភាពការងារ, បញ្ហាប្រឈម និងលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ ជូនគណៈកម្មការដឹកនាំការវាយតម្លៃ
- សម្របសម្រួលការប្រមូលទិន្នន័យ
- ពិនិត្យនិងផ្តល់យោបល់លើរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃ
- ផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃជូនដល់ក្រុមគោលដៅ និង
- ការងារពាក់ព័ន្ធចាំបាច់ផ្សេងទៀត។

មាត្រា២៤ .-

ប្រធានកម្មវិធីនៃកម្មវិធីដែលរងការវាយតម្លៃ សំដៅដល់អ្នកទទួលបន្ទុកកម្មវិធីដែលត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់ធ្វើការវាយតម្លៃ ដែលមានភារកិច្ច ដូចខាងក្រោម៖

- ផ្តល់កិច្ចសហការ និងសម្របសម្រួលការផ្តល់ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យ តាមតម្រូវការចាំបាច់
- ចូលរួមកិច្ចប្រជុំពិនិត្យ និងពិភាក្សាវឌ្ឍនភាពការងារ និងរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃបឋម
- រៀបចំការឆ្លើយតបនឹងអនុសាសន៍ដែលមានក្នុងលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ
- រៀបចំផែនការតាមដានការអនុវត្តអនុសាសន៍នៃលទ្ធផលវាយតម្លៃដែលបានឯកភាព និង
- ចូលរួមផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃជូនដល់ក្រុមគោលដៅ។

មាត្រា២៥ .-

ក្រុមការងារវាយតម្លៃ សំដៅដល់ក្រុមការងារបច្ចេកទេសនៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកានៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលទទួលបន្ទុកអនុវត្តការវាយតម្លៃ។

មាត្រា២៦ .-

តួនាទី ភារកិច្ច សិទ្ធិអំណាច និងការទទួលខុសត្រូវរបស់តួអង្គពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៥
អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា២៧ .-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា២៨ .-

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

ថ្ងៃពុធ ៥រោច ខែ មិគសិរ ឆ្នាំ ម្សាញ់ សប្តស័ក ព.ស.២៥៦៩
ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០២៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចមហាបវរធិបតី ហ៊ុន ម៉ាណែត

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចមហាបវរធិបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី សូមហត្ថលេខា

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

អគ្គបណ្ឌិតសភាចារ្យ **អូន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន**

កន្លែងទទួល៖

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចមហាបវរធិបតីនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តមឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា២៨
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យលេខ ២៥០ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ២០២៥
ស្តីពីការតាមដាននិងវាយតម្លៃប្រព័ន្ធថវិកាសមិទ្ធកម្មថ្នាក់ជាតិ

សន្ទានុក្រម

ផលប៉ះពាល់(Impact) សំដៅដល់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការវាយតម្លៃ ដែលនឹងបង្ហាញអំពីការផ្លាស់ប្តូរ ដែលបានកើតមានឡើង ឬអាចនឹងកើតមានឡើងដោយសារការអនុវត្តកម្មវិធី ដែលការផ្លាស់ប្តូរនេះអាចមានផលវិជ្ជមាន ឬអវិជ្ជមាន ហើយអាចនឹងខុសពីលទ្ធផលដែលបានគ្រោងទុក។

ចីរភាព (Sustainability) សំដៅដល់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការវាយតម្លៃ ដែលស្វែងយល់អំពីភាពដែលអាចបន្តមាននៃអត្ថប្រយោជន៍របស់កម្មវិធី ដោយពិចារណាលើភាពធន់ ហានិភ័យ ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ សេដ្ឋកិច្ច សង្គម បរិស្ថាន និងសមត្ថភាពរបស់ស្ថាប័ន ដែលចាំបាច់សម្រាប់ទ្រទ្រង់អត្ថប្រយោជន៍ទាំងនោះ នៅពេលខាងមុខ។

ស័ក្តិសិទ្ធភាព (Efficiency) សំដៅដល់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការវាយតម្លៃ ដែលបង្ហាញថាកម្មវិធីបានផ្តល់ ឬអាចនឹងផ្តល់លទ្ធផលប្រកបដោយភាពសន្សំសំចៃ និងទាន់ពេលកំណត់។

ប្រសិទ្ធភាព (Effectiveness) សំដៅដល់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការវាយតម្លៃ ដែលអាចបញ្ជាក់ថាគោលបំណងរបស់កម្មវិធីនោះត្រូវបានសម្រេចដោយជោគជ័យ ឬរំពឹងថានឹងសម្រេចបាន។

ភាពស្របតាមទិសដៅ (Relevance) សំដៅដល់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការវាយតម្លៃ ដែលអាចបញ្ជាក់ថាគោលបំណង និងផែនការរបស់កម្មវិធី ឆ្លើយតបទៅនឹងតម្រូវការជាក់ស្តែងរបស់អ្នកទទួលផល ព្រមទាំងស្របតាមគោលនយោបាយ និងអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ហើយភាពស្របតាមទិសដៅនៅតែបន្ត ទោះបីជាកាលៈទេសៈមានការប្រែប្រួល។

ភាពស៊ីសង្វាក់គ្នា (Coherence) សំដៅដល់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសម្រាប់ការវាយតម្លៃ ដែលអាចបញ្ជាក់ថាកម្មវិធីដែលរងការវាយតម្លៃមានភាពប្រទាក់ក្រឡា ជាមួយនឹងកម្មវិធីផ្សេងទៀតនៅក្នុងប្រទេស វិស័យ ឬស្ថាប័ន។

វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ សំដៅដល់វិធីសាស្ត្រ និងបច្ចេកទេស ដែលប្រើក្នុងការវាស់វែងសមិទ្ធកម្ម ស័ក្តិសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធភាព ឬកម្មវិបាកនៃកម្មវិធី មានដូចជា កិច្ចសម្ភាសន៍ ការអង្កេត ការពិនិត្យលើឯកសារដែលមានស្រាប់ បទសម្ភាសន៍សំខាន់ៗ ការស្ទង់មតិ ការសិក្សាដោយផ្អែកលើការពិសោធន៍ (Randomized Controlled Trails) ឬការវិភាគស្ថិតិ ជាដើម។

វិធីសាស្ត្របែបគុណភាព សំដៅដល់វិធីសាស្ត្រនៃការប្រមូលទិន្នន័យដែលមិនមែនជាតួលេខ ប៉ុន្តែជាពាក្យ រូបភាព ឬការអង្កេត។ វិធីសាស្ត្របែបគុណភាពមានដូចជា ការសម្ភាសន៍ក្រុមគោលដៅ ការអង្កេត និងករណីសិក្សាជាដើម។

វិធីសាស្ត្របែបបរិមាណ សំដៅដល់វិធីសាស្ត្រនៃការប្រមូលទិន្នន័យជាតួលេខ ដែលអាចវិភាគជាស្ថិតិ។ វិធីសាស្ត្របែបបរិមាណមានដូចជា ការសិក្សាដោយផ្អែកលើការពិសោធន៍ ការស្ទង់មតិ និងការវិភាគស្ថិតិជាដើម។

របាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃបឋម សំដៅដល់ឯកសារដែលរៀបចំឡើងដើម្បីបង្ហាញលទ្ធផលបឋមនៃការប្រមូល និងវិភាគទិន្នន័យ របស់ក្រុមការងារវាយតម្លៃ ព្រមជាមួយអនុសាសន៍ សម្រាប់ជាកម្រិត

កិច្ចប្រជុំពិភាក្សា និងពិគ្រោះយោបល់ជាមួយប្រធានគ្រប់គ្រងការវាយតម្លៃ និងតួអង្គពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ ដើម្បីជាមូលដ្ឋានរៀបចំរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃចុងក្រោយ។

របាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃចុងក្រោយ សំដៅដល់ឯកសារដែលរៀបចំដោយផ្អែកលើលទ្ធផលនៃកិច្ចពិភាក្សា និងការឆ្លើយតបកម្រិតថ្នាក់គ្រប់គ្រង (Management Response) ចំពោះលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃ និងអនុសាសន៍ដែលមាននៅក្នុងរបាយការណ៍លទ្ធផលវាយតម្លៃបឋម។